

Govern

Disposicions de caràcter general

Decret pel qual s'autoritza la posada en funcionament del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella

Vista la Llei de residus 25/2004, del 14 de desembre, que permet al Govern de dur a terme una gestió ambientalment racional dels residus de manera que garanteixi la preservació de la salut de les persones i la protecció del medi ambient, i proveir el marc jurídic necessari per assolir els objectius del Pla nacional de residus.

Atesa la jerarquia de les opcions de la gestió de residus que estableix l'article 4 de la Llei de residus 25/2004, del 14 de desembre, que ha de respectar els criteris de la prevenció, la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica i l'eliminació, per aquest ordre.

Vista la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell del 4 de desembre del 2000 relativa a incineració de residus.

Vist el Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus de 5 de juliol del 2006.

Vist l'edict del 26 de març del 2003 pel qual es publica l'acord de Govern en el qual s'aprova com a projecte d'interès nacional a la construcció d'una infraestructura de sanejament el Centre de Tractament de Residus de la Comella.

Vist l'edict del 19 de setembre del 2004 pel qual el Govern aprova el projecte constructiu del Centre de Tractament de Residus de la Comella.

Atès que la Llei de residus i el Reglament de centres de tractament tèrmic especifiquen en diferents articles que l'autorització de posada en funcionament ha d'assenyalar diversos aspectes específics de la instal·lació.

Atesa la sol·licitud expedient núm. 439824, del 10 de juliol del 2006, del Centre de Tractament de Residus Societat Anònima en demanda d'autorització de posada en funcionament del Centre de Tractament Tèrmic de la Comella.

Atès que l'article 23 de la Llei de residus 25/2004, del 14 de desembre, especifica que les instal·lacions que efectuïn operacions de tractament, valorització o eliminació dels residus necessiten l'autorització de posada en funcionament del Govern, amb informe tècnic previ vinculant del ministeri responsable de medi ambient, independentment dels requisits exigits, amb caràcter general en altres lleis i reglaments.

Vist l'informe tècnic favorable vinculant del ministeri responsable del medi ambient del 25 de juliol del 2006.

El Govern, en la sessió del 26 de juliol, a proposta del ministre de Turisme i Medi Ambient,

Decreta

Autoritzar la posada en funcionament del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella a l'empresa Centre de Tractament de Residus d'Andorra SA, d'ara endavant, l'explotador, ubicat a la carretera de la Comella, parròquia d'Andorra la Vella, amb les condicions següents:

1. Disposicions administratives

Les instal·lacions del Centre de Tractament Tèrmic de la Comella han de ser implantades, realitzades i explotades de conformitat amb la Llei de residus 25/2004, del 14 de desembre del 2004, el Reglament de centres de tractament tèrmic de residus, del 6 d'abril del 2006, o la legislació que les substitueixi, i la present autorització de posada en funcionament, independentment del compliment de requisits exigits amb caràcter general en altres lleis i reglaments.

Tota modificació desitjada per l'explotador relativa a les instal·lacions, a la seva utilització, de forma que constitueixi un canvi de la present autorització de posada en funcionament, està sotmès al procediment d'autorització prèvia per part del Govern.

2. Capacitat de la instal·lació

La capacitat de tractament del Centre de Tractament Tèrmic per incineració de residus urbans i assimilats és la següent:

Línies d'incineració	Règim nominal
Nombre	1
Capacitat anual d'incineració	60.000 t/any
Capacitat horària	8t/hora
PCI	8.380 kJ/kg
Càrrega tèrmica	18.600 kw

3. Categoria de residus

Els residus amb expressió de la quantitat admissible i la seva classificació segons el Catàleg Nacional de Residus que poden ser tractats en el Centre de Tractament Tèrmic són els següents:

Residus municipals (residus domèstics i residus assimilables procedents del comerç, indústries i institucions). Codis 200201, 200203, 200301, 200302, 200303, 200304, 200306, 200307, 200399)

Quantitat admissible: 48.803 t/any

Residus sanitaris que no formin part dels grups següents:

a) partides de sals d'argent, productes químics utilitzats per a les operacions de revelat, clixés radiogràfics caducats, entre altres;

b) partides de residus amb riscos químics i tòxics;

c) partides de residus que continguin mercuri; i

d) partides de residus que continguin material radioactiu

Codis 180101, 180103*, 180104, 180201, 180204

Quantitat admissible: 158 t/any

Residus de l'agricultura, horticultura, aqüicultura, silvicultura, caça i pesca. Codis 020102, 020103, 020104, 020202, 020203, 020204

Quantitat admissible: 400 t/any

Residus resultants de la transformació de la fusta i de la producció de taulers i mobles, pasta de paper, paper i cartró. Codis 030101, 030105, 030199.

Quantitat admissible: 1200 t/any

Fangs i residus de desbast d'estacions depuradores d'aigües residuals. Codis

190805, 190801, 190802

Quantitat admissible: 7.100 t/any

Altres residus de característiques similars poden ser autoritzats pel ministeri responsable de medi ambient, amb caracterització fisicoquímica prèvia i declaració del productor relativa a l'homogeneïtat dels residus en el transcurs del procés de producció.

El ministeri responsable del medi ambient lliura a la Comissió d'Informació i Vigilància del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella, la caracterització fisicoquímica i la codificació dels residus autoritzats a ser tractats i que no formin part de les codificacions esmentades anteriorment.

4. Protocol relatiu a l'admissió, a la recepció i al rebuig dels residus radioactius

Abans de procedir a l'acceptació dels residus en el Centre de Tractament Tèrmic, l'exploador ha d'efectuar la detecció de la radioactivitat de cada vehicle portador de residus.

El tipus d'aparell escollit de control de la radioactivitat serà sotmès a consideració prèvia del ministeri responsable de medi ambient.

Després que s'hagi disparat l'alarma del pòrtic de detecció de la radioactivitat durant el control d'un carregament de residus que entra al centre, el cap de torn ha de verificar la presència efectiva de radioactivitat en aquest carregament, eliminar els riscos de falses alarmes i establir les modalitats d'acceptació d'aquests residus. Amb aquest objectiu, el procediment a seguir és el següent:

4.1. Confirmació de la presència d'una radioactivitat anormal en el carregament

4.1.1. El cap de torn para l'alarma de la sala de control i del cofret associat al pòrtic.

4.1.2. El cap de torn s'assegura de que no s'ha enregistrat el pes del camió. La barrera es tanca al moment que l'alarma es posa en marxa.

4.1.3. Cal tornar a fer passar almenys dos cops suplementaris el vehicle davant del pòrtic i anotar a cada passatge el valor registrat pel pòrtic. Aquests passatges successius tenen per objectiu eliminar

els casos de falses alarmes deguts a un disfuncionament del pòrtic. Els valors registrats pel pòrtic han de ser anotats en un registre amb la data i l'hora i s'hauran de comparar amb el soroll de fons del pòrtic per apreciar la intensitat de la radiació emesa i determinar el procediment a seguir. Si una mesura supera 50 vegades el soroll de fons, s'ha d'aplicar sense demora el procediment establert a l'apartat 4.2. Durant aquests passatges no es pot manipular en cap cas el carregament.

4.1.4. Si després de diversos passatges consecutius en les mateixes condicions no hi ha noves alarmes, el carregament pot seguir la línia habitual de tractament de residus. A més, en aquest cas s'ha de contactar amb el fabricant del pòrtic per assenyalar aquesta situació i demanar la seva intervenció:

4.1.5. Si es continuen disparant les alarmes, s'han de realitzar prèviament les mesures complementàries següents:

Demanar al xofer si darrerament ha hagut de fer-se algun examen o tractament de medicina nuclear amb administració de productes radioactius. Si és el cas, cal tornar a passar el vehicle pel pòrtic conduït per un altre xofer. Si l'alarma no es dispara, cal aplicar les disposicions de l'apartat 4.1.4 (excepte la verificació del pòrtic).

Buscar complements d'informació sobre la natura i l'origen dels residus intentant esbrinar sobretot si poden provenir d'un establiment hospitalari. És preferible que el centre tingui coneixement dels establiments hospitalaris que li envien els seus residus per facilitar les recerques en cas de sospitar de residus d'origen mèdic.

Si es torna a disparar l'alarma, s'ha de procedir a l'aïllament del vehicle en una zona prevista a l'avança per aquest ús, allunyada dels llocs de treball i que permeti la delimitació d'un perímetre de seguretat. Aquesta zona és el dipòsit de vidre, si no està massa ple. En cas que no sigui possible, s'ha d'aïllar el camió en el camí ubicat prop del dipòsit de vidre.

Al voltant del bolquet o del vagó que porten el carregament s'ha d'instal·lar un perímetre de seguretat establert mitjançant un detector portàtil i

ben senyalitzat que correspongui a un camp de radiació d'1 µSv/h si no hi ha cap lloc de treball a la zona que així es delimita. En el cas contrari s'ha d'instal·lar un perímetre de seguretat a 0,5 µSv/h.

4.1.6. S'ha de cobrir sistemàticament el bolquet (en cas que el carregament estigui a l'aire lliure) per evitar que les intempèries provoquin una dispersió de les matèries radioactives i mantenir l'aïllament del vehicle durant almenys 24 hores. Durant aquest període no es pot efectuar cap manipulació del carregament.

4.1.7. Al final d'aquest període d'aïllament s'ha de tornar a passar el vehicle pel pòrtic.

Si es confirma que no es dispara una nova alarma, es pot suposar que la radioactivitat present inicialment en el carregament ha disminuït de manera important perquè era deguda a radioelements amb una durada de vida molt curta, molt probablement utilitzats en medicina (les informacions obtingudes sobre l'origen dels residus poden confirmar aquesta hipòtesi). En aquestes condicions, cal aplicar les disposicions de l'apartat 4.1.4 (excepte la verificació del pòrtic)

Si l'alarma es torna a disparar, s'ha d'aplicar el procediment complet establert a l'apartat 4.2 que segueix.

4.2. Procediment a seguir després de la confirmació de la presència de radioactivitat en el carregament

4.2.1. Editar a la sala de control, el tiquet de detecció de radioactivitat.

4.2.2. Anotar en el registre: la data, l'hora, el productor del residu, el portador del residu, matrícula del vehicle i la natura i condicionament del residu.

4.2.3. Després d'anotar el valor de l'última mesura en el registre, s'ha d'aïllar novament el bolquet (o el vagó) amb el seu carregament en la zona prevista a aquest efecte. Cal mantenir si és necessari el bolquet cobert per evitar que les intempèries provoquin una dispersió de les matèries radioactives.

4.2.4. Cal restablir un perímetre de seguretat clarament senyalitzat al voltant del bolquet (o del vagó) que corres-

pongui a un camp de radiació d'1 µSv/h si no hi ha cap lloc de treball a la zona que així es delimita. En el cas contrari s'ha d'instal·lar un perímetre de seguretat a 0,5 µSv/h.

4.2.5. L'explotador s'ha d'assegurar que en cap cas no es manipularan les substàncies radioactives.

4.2.6. El responsable de planta informa immediatament al ministeri responsable del medi ambient i al Servei d'Incendis i de Socors i omple els formularis de recepció dels residus no conforme i els trameta als destinataris, adjuntant-hi en annex el formulari de control dels residus rebutjats..

4.3. De forma provisional i com a màxim fins a la data d'inici del procés de posada en funcionament industrial que es fixa en el punt 23 del present document, l'explotador pot utilitzar un detector portàtil de baixa freqüència. En aquest cas, el procediment a seguir en cas de detecció de radioactivitat s'inicia en el punt 4.1.5.

5. Processos de control d'admissió i recepció dels residus

Quan un vehicle arriba al Centre de Tractament Tèrmic amb residus, s'ha d'efectuar el protocol següent:

Detecció de la radioactivitat

Determinació del pes de cada carregament per categories de residus

Tota càrrega que porti residus no autoritzats per ser incinerats ha de ser dirigit directament cap al productor informant immediatament al ministeri responsable del medi ambient el nom del productor, la quantitat i el tipus de producte.

En cas de detecció de radioactivitat, es procedeix a efectuar el protocol relatiu als residus radioactius que es detalla al punt 4.

L'explotador ha de prendre totes les precaucions necessàries pel que fa al lliurament i a la recepció de residus per tal de prevenir o de limitar, tant com sigui possible, els efectes negatius sobre el medi ambient, en particular sobre la contaminació de l'aire, del sòl, de les aigües superficials i subterrànies, com també limitar o prevenir les olors, el so-

roll i els riscos directes per a la salut de les persones.

En particular:

L'emmagatzematge dels residus urbans, assimilats i llots al 60% d'humitat, s'efectua abans de la incineració en una fossa estanca de 2.500 m³ que permet la recollida dels lixiviatos.

L'emmagatzematge d'altres llots de les instal·lacions de depuració d'aigües residuals destinats a la incineració s'efectua en una tremuja estanca de 50 m³, mantinguda tancada i en depressió a fi de minimitzar les molèsties olfactivas.

Les portes que permeten l'accés a la zona de descàrrega són de tancament automàtic.

L'àrea de descàrrega ha d'estar en depressió quan funcioni el forn i l'aire aspirat ha de servir d'aire de combustió a fi de destruir els compostos olorosos.

La zona de descàrrega dels camions ha de ser mantinguda permanentment neta.

Els residus carnis es poden rebre de dos formes diferents en funció de la seva naturalesa:

Les carcasses dels animals poden ser provisionalment emmagatzemades en una cambra freda amb una temperatura de 0 a 5°.

Els altres residus carnis són condicionats en contenidors a fi de facilitar la manteniment i han de ser igualment emmagatzemats en la cambra freda.

El trànsit de residus carnis per la fossa d'emmagatzematge de residus no perillosos està prohibit.

Després de la descàrrega, els contenidors han de ser netejats i desinfectats. Els contenidors buits, nets i desinfectats s'emmagatzemaran en un indret diferent previst per a aquest ús.

Les aigües de neteja dels contenidors i els sòls concernits són reciclats en el forn.

Abans de la introducció en el forn, és necessari un pretractament dels residus per permetre que els residus tinguin unes característiques físiques compatibles amb la incineració.

La cadena de pretractament consisteix en una reducció granulomètrica seguida d'un tractament a pressió i tèrmic.

6. Processos de control d'admissió i recepció dels residus sanitaris

Els processos de control d'admissió i recepció dels residus sanitaris són els que s'especifiquen en l'article 8 del Reglament de centres de tractament tèrmic i que es detallen a continuació:

Els residus sanitaris només són admesos pel Centre de Tractament Tèrmic de Residus si estan condicionats en recipients que gaudeixin de les corresponents autoritzacions i reconeixements específicament previstos per a aquests usos. Han de ser recipients resistents al trencament, rígids, impermeables, asèptics, d'un sol ús i que comptin amb sistemes que n'impedeixin, un cop tancats, la reobertura. En el moment del seu lliurament al Centre de Tractament Tèrmic de Residus, han d'estar en bon estat i han d'anar degudament identificats, amb una inscripció visible que indiqui la tipologia dels residus segons el que estableix la normativa vigent i la seva provenença amb menció, almenys, del centre generador i del gestor de residus sanitaris. Les dades corresponents al centre generador i al gestor de residus sanitaris poden correspondre's, si així es convé prèviament, amb un codi identificatiu.

Els recipients s'han de poder incinerar fàcilment i la seva forma i dimensió s'han d'adaptar als equipaments tecnològics de trànsit del Centre de Tractament de Residus. Així mateix, el material ha de ser apte per a la incineració.

La detecció de qualsevol anomalia en els contenidors en relació amb les prescripcions esmentades implica el refús dels recipients, i fins i tot de la partida en qüestió. L'explotador ha de comunicar l'anomalia als ministeris responsables del medi ambient i de salut.

El gestor de residus sanitaris ha de transportar els recipients estancs fins al Centre de Tractament Tèrmic de Residus, on es transfereixen des del mitjà de transport als contenidors rígids específicament previstos per a la recepció.

El gestor del Centre de Tractament Tèrmic de Residus únicament manipula i

transporta des de la seva recepció els recipients en els mateixos contenidors rígids tancats, de manera que es preservi en tot moment la integritat dels recipients fins que s'introdueixin al forn. En cap cas manipula els recipients directament, ni efectua operacions de descàrrega des dels mitjans de transport dels gestors de residus sanitaris als esmentats contenidors rígids.

El gestor del Centre de Tractament Tèrmic de Residus ha de disposar permanentment d'un nombre suficient de contenidors rígids nets i desinfectats a disposició dels gestors privats de residus sanitaris.

No és permès el trànsit dels residus sanitaris per la fossa d'emmagatzematge dels residus no perillosos.

Els residus sanitaris s'han d'incinerar com a màxim 48 hores després d'haver-ne efectuat la recepció al Centre de Tractament Tèrmic de Residus, a excepció de si es disposa de locals equipats amb mecanismes de refrigeració que en permetin l'emmagatzematge i el manteniment a una temperatura compresa entre + 4°C i + 7°C. En aquest cas, l'emmagatzematge es pot perllongar, com a molt, set dies naturals comptats a partir de la data de recepció inclosa. Si els recipients no s'introdueixen directament al forn tan bon punt se n'efectua la recepció, els contenidors plens s'han de dipositar en un local diferent i específicament previst per a aquest ús. Les instal·lacions destinades a l'emmagatzematge de menys de 48 hores han d'estar correctament senyalitzades i ventilades i han de disposar de punts d'aigua per a les operacions de neteja, així com d'equipaments de clavegueram a més dels corresponents mecanismes de seguretat, en particular els de protecció contra incendis, i només poden accedir-hi persones autoritzades. Si el temps previst supera les 48 hores, l'emmagatzematge es fa als locals refrigerats, els quals han d'estar controlats, com a mínim diàriament, a fi de verificar el correcte funcionament dels mecanismes de refrigeració. A aquest efecte, el Centre de Tractament Tèrmic de Residus ha de disposar d'un sistema de registre continu de la temperatura d'aquests locals.

En el cas que per motius tècnics la planta de tractament tingui una aturada estacional, el temps d'emmagatzematge es pot perllongar, com a molt, 22 dies naturals, a comptar de la data de recepció inclosa i sempre que els residus sanitaris es mantinguin en les condicions de refrigeració prèviament esmentades.

Després d'haver descarregat els recipients i d'haver-los introduït al forn, els contenidors rígids s'han de rentar i desinfectar interiorment i exteriorment a la mateixa instal·lació. Un cop nets i desinfectats, els contenidors buits, si no es tornen a utilitzar immediatament, s'han d'emmagatzemar en un local diferent i específicament previst per a aquest ús.

L'aigua del rentat dels contenidors i dels sols concernits es reciclen en el forn.

Qualsevol residu sanitari que arribi a la planta de tractament tèrmic ha d'anar acompanyat d'un document de seguiment que ha d'haver estat establert i utilitzat en les formes previstes per la normativa vigent. La mancança d'aquesta documentació d'acompanyament implica el refús dels recipients respectius i, fins i tot, de tota la partida de residus sanitaris en qüestió havent-ho de comunicar l'explotador als ministeris responsables de la salut i del medi ambient.

7. Condicions de respecte dels valors límit d'emissió a l'aire

1. Es considera que es respecten els valors límit d'emissió a l'aire si, alhora:

a) cap de les mitjanes diàries mesurades no supera els límits d'emissió establerts a l'annex I per al monòxid de carboni i per a les partícules totals, les substàncies orgàniques en estat gasós o de vapor expressades en carboni orgànic total (COT), el clorur d'hidrogen, el fluorur d'hidrogen, el diòxid de sofre i els òxids de nitrogen;

b) cap de les mitjanes sobre mitja hora mesurades per a les partícules totals, les substàncies orgàniques en estat gasós o de vapor expressades en carboni orgànic total, el clorur d'hidrogen, el fluorur d'hidrogen, el diòxid de sofre i els òxids de nitrogen, no supera els valors límit definits a l'annex I;

c) cap de les mitjanes mesurades en el període de mostreig previst per al cadmi i els seus compostos, com també per al tal·li i els seus compostos, el mercuri i els seus compostos, el total dels altres metalls (Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V), les dioxines i els furans, no supera els valors límit definits a l'annex I del Reglament dels centres de Tractament Tèrmic de Residus;

d) el 95% de totes les mitjanes mesurades sobre deu minuts per al monòxid de carboni són inferiors a 150 mg/m³, o si cap mesura corresponent a valors mitjans calculats sobre mitja hora en el decurs d'un període de 24 hores no supera els 100 mg/m³. Les mitjanes determinades en els períodes esmentats a l'article 10 no es tenen en compte per controlar que es respectin els valors límit;

e) es respecten les consideracions de l'article 17 i de l'autorització de posada en funcionament.

2. Les mitjanes sobre mitja hora i les mitjanes sobre deu minuts s'han de determinar durant el període de funcionament efectiu (exceptuant-ne les fases d'engegada i d'aturada, quan no s'incinera cap residu) a partir dels valors mesurats després de restar-ne l'interval de confiança en un 95% sobre cadascuna d'aquestes mesures.

Aquest interval de confiança no ha de superar els percentatges següents dels valors límit d'emissió definits a l'annex I:

- a) Monòxid de carboni: 10%
- b) Diòxid de sofre: 20%
- c) Diòxid de nitrogen: 20%
- d) Partícules totals: 30%
- e) Carboni orgànic total: 30%
- f) Clorur d'hidrogen: 40%
- g) Fluorur d'hidrogen: 40%

3. Les mitjanes diàries es calculen a partir d'aquestes mitjanes validades. Perquè una mitjana diària sigui vàlida cal que, per a un mateix dia, no s'hagin hagut de descartar més de cinc mitjanes sobre mitja hora a causa d'un mal funcionament o del manteniment del sistema de mesurament continu. Es poden descartar un màxim de deu mitjanes

diàries per any a causa de mal funcionament o del manteniment del sistema de mesurament continu.

4. Els resultats dels mesuraments fets per comprovar que es respecten els valors límit d'emissió definits a l'article 17 s'han d'ajustar a les condicions normals de temperatura i de pressió, és a dir, a 273 K, per a una pressió de 101,3 kPa, amb unes concentracions d'oxigen de l'11% en gas sec. Tanmateix, si s'incineren els residus en una atmosfera enriquida en oxigen, els resultats de les mesures es poden calcular d'acord amb una concentració d'oxigen autoritzada segons la particularitat del cas.

5. Les disposicions establertes relatives a les limitacions de les emissions es poden incrementar mitjançant mesures addicionals pel que fa a la utilització de certs combustibles o de l'aturada de funcionament d'alguns equips o aparells en cas que el ministeri responsable del medi ambient ho consideri necessari.

8. Valors límit d'emissió a l'aire i d'abocament a les aigües

Les instal·lacions de tractament tèrmic s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que les emissions no superin els valors límit establerts a l'annex I del Reglament de centres de tractament tèrmic de residus. Així mateix, els abocaments a les aigües no han de superar els valors definits per l'annex III del mateix Reglament.

Queden prohibits els abocaments de les substàncies definides en les relacions I i II de l'annex A del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996, excepte el que fixa l'annex III del Reglament de centres de tractament tèrmic de residus del 5 de juliol de 2006.

L'article 16 defineix amb detall els requisits d'abocament de les aigües.

9. Vigilància de les emissions

L'explotador ha de posar en marxa, un cop aprovat pel Govern abans de la posada en funcionament de la instal·lació, un programa de vigilància de les emissions que genera la planta. El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer les mesures sota la seva responsabilitat i

a càrrec seu en les condicions, que com a mínim són les que s'enumeren a continuació. No obstant, quan la sensibilitat del medi ho justifiqui, el ministeri responsable del medi ambient pot definir freqüències superiors.

El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer els mesuraments continus, com a mínim de les substàncies següents:

- partícules totals,
- substàncies orgàniques en estat gasós o de vapor expressades en carboni orgànic total (COT),
- clorur d'hidrogen (HCl), fluorur d'hidrogen (HF) i diòxid de sofre (SO₂),
- òxids de nitrogen (NO_x),

També ha de fer mesuraments continus, dins els gasos de combustió de:

- el monòxid de carboni (CO),
- l'oxigen (O₂) i el vapor d'aigua,

3. El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer els mesuraments en continu dels paràmetres d'explotació següents:

- la temperatura a proximitat de la paret interna, tal com defineix l'article 9,
- la concentració d'oxigen,
- la pressió,
- la temperatura,
- el vapor d'aigua dels gasos de sortida.

L'explotador del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer els mesuraments d'hidrocarburs aromàtics policíclics (HAP) i altres, si s'han definit límits d'emissió.

A més, el gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer dur a terme dos mesuraments l'any del conjunt dels paràmetres mesurats en continu per un organisme competent.

El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de fer realitzar almenys dos mesuraments l'any de l'emissió del cadmi i dels seus compostos, del tal·li i dels seus compostos, del mercuri i dels seus compostos, del total dels altres metalls (Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V), de les dioxines i els furans, per un organisme competent. En el decurs del pri-

mer any d'explotació, aquesta mesura externa del conjunt d'aquests compostos i dels paràmetres seguits en continu s'ha de fer cada tres mesos. Els resultats de les concentracions de metalls han de mostrar la concentració de cada metall per a les formes de partícules i de gasos abans de fer-ne la suma.

El mesurament continu del fluorur d'hidrogen (HF) pot no fer-se si s'apliquen al clorur d'hidrogen (HCl) tractaments que garanteixin que no se supera el valor límit d'emissió establert. En aquest cas, les emissions de fluorur d'hidrogen es mesuren almenys dos cops l'any i cada tres mesos durant el primer any d'explotació.

No cal mesurar el contingut de vapor d'aigua quan els gasos de combustió s'assequen abans de l'anàlisi de les emissions.

La instal·lació i l'equipament de vigilància automàtic de les emissions a l'aire i a l'aigua estan sotmesos a un control i a un assaig anual de verificació. El calibratge s'ha de realitzar anualment mitjançant mesures paral·leles segons els mètodes de referència per un organisme competent.

10. Condicions generals de la vigilància de les emissions i dels abocaments

1. El mostreig i l'anàlisi de totes les substàncies contaminants, incloses les dioxines i els furans, com també el calibratge dels sistemes de mesura automatitzats mitjançant tècniques de mesures de referència, s'han de fer de conformitat amb les normes vigents, així com les seves actualitzacions i particularment amb les normes europees o de referència definides a l'annex IV. Mentre no es publiquen les normes europees, les normes dels estats membres de la Unió Europea i dels països contractants de l'acord EEE també s'han d'utilitzar com a textos de referència al mateix efecte.

2. El mostreig i l'anàlisi de totes les substàncies contaminants, així com la instal·lació correcta i el funcionament dels equipaments de mesurament continu dels contaminants atmosfèrics o aquosos, i els calibratges i les verificacions dels aparells les han de realitzar

tècnics d'organismes competents, formats en l'àmbit de la comprovació.

S'entén en aquest Reglament com a organisme competent un laboratori i/o organisme acreditat, en l'àmbit de la comprovació, per la normativa ISO/CEI 17025 en el cas del mostreig i l'anàlisi, per la normativa ISO/CEI 17020 en el cas de la inspecció, i/o organisme signatari de l'acord multilateral pres dins el marc de la coordinació europea dels organismes d'acreditació.

3. Les mesures destinades a determinar les concentracions de substàncies contaminants a l'aire i a l'aigua s'han de fer de manera representativa de conformitat amb les disposicions relatives a les modalitats d'autorització dels laboratoris o dels organismes per a certs tipus de mostreigs i d'anàlisis i, per als contaminants atmosfèrics en l'emissió de substàncies a l'atmosfera següents:

- a) Els laboratoris o els organismes estan obligats a respectar les disposicions d'aquest article.
- b) El ministeri responsable del medi ambient demanarà, si escau, mesures segons el règim de funcionament de la instal·lació.
- c) Llevat l'extracció de dioxines i furans en una vena gasosa (PCDD i PCDF), la durada de cada extracció de les emissions serà almenys d'una mitja hora, i cada mesura es repetirà almenys tres vegades.
- d) El ministeri responsable del medi ambient autoritzarà, si escau, durades o nombres d'extraccions inferiors, quan sigui degudament justificat per l'organisme de control, en condicions que no permeten respectar les durades d'extracció (en cas de gasos molt carregats o molt humits) i en condicions que no permeten realitzar tres extraccions (en cas de gasos molt poc carregats que corresponen a concentracions inferiors al 20% del valor límit o de durades de mostreig superiors a dues hores). La justificació ha d'anar annexada a l'informe d'assaig.
- e) L'informe d'assaig recollirà els tres resultats de mesura amb la mitjana, la variació estàndard i una estimació de la incertesa de la mesura.

f) L'informe de mesura farà aparèixer clarament les diferències respecte a les normes que podrien resultar d'una anomalia o d'una derogació.

g) L'informe d'assaig o la part corresponent al mostreig ha d'indicar les condicions de funcionament de la instal·lació objecte de la prova i implicar una o diverses fotografies dels aparells de mostreig en funcionament sobre la instal·lació.

h) Tota la documentació es redactarà i es lliurarà en català.

4. La instal·lació correcta i el funcionament dels equipaments de mesurament continu dels contaminants atmosfèrics o aquosos estan sotmesos a un control i a una prova anual de comprovació per part d'un organisme competent. L'organisme competent ha de fer també un calibratge dels equipaments de mesurament continu dels contaminants atmosfèrics i aquosos mitjançant mesures paral·leles anualment segons mètodes de referència.

5. El sistema de mesura en continu dels contaminants atmosfèrics ha de ser conforme a la norma europea EN 14181, que determina 3 nivells d'assegurança de qualitat (QAL1, QAL2 i QAL3 i AST).

Aquests nivells d'assegurança de qualitat concerneixen l'aptitud d'un sistema automàtic de mesura (AMS) i la funció de mesuratge (QAL1), la validació de la AMS després de la seva instal·lació (QAL2), el control de l'AMS en funcionament de rutina en una instal·lació industrial (QAL3) i els testos anuals de vigilància de l'AMS (AST).

11. Gestió de les aturades o avaries tècniques

1. La durada màxima de les aturades, irregularitats o fallades tècniques de les instal·lacions de tractament tèrmic, de tractament o de mesura dels efluentes aquosos i les emissions atmosfèriques durant les quals les concentracions poden superar els valors límit establerts, no pot excedir en cap cas de quatre hores sense interrupció de la instal·lació quan les mesures en continu previstes a l'article 28 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus del 5 de juliol de 2006, mostren que s'ha superat

un valor límit d'emissió a l'atmosfera. La durada acumulada de funcionament en un any en aquestes condicions ha de ser inferior a seixanta hores.

2. La concentració total de partícules de les emissions atmosfèriques no ha de superar, en cap cas, els 150 mg/m³, expressada en mitjana sobre mitja hora. A més, no s'han de superar els valors límit d'emissió establerts per al monòxid de carboni i per a les substàncies orgàniques en estat gasós o de vapor, expressats en carboni orgànic total. S'han de respectar també les condicions relatives al nivell d'incineració que cal assolir.

3. El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de facilitar al ministeri responsable del medi ambient i a la Comissió d'Informació i Vigilància informació en temps real, és a dir, d'acord amb els darrers mesuraments obligatoris i els fixats en l'autorització de posada en funcionament, i a través dels mitjans informàtics necessaris d'acord amb les limitacions establertes en aquest article.

12. Condicions tècniques particulars relatives al consum i a l'alimentació d'aigua

1. El gestor ha de prendre totes les disposicions necessàries en l'explotació de les instal·lacions per limitar els fluxos d'aigua. La refrigeració en circuit obert està prohibida.

2. L'alimentació d'aigua del procés industrial a les instal·lacions prové de les aportacions següents:

Aigües pluvials de la coberta. S'emmagatzemen en 2 dipòsits de volum total igual a 350 m³ (150 i 200 m³).

Aigua provinent del mur ancorat del Centre de Tractament Tèrmic de Residus.

La instal·lació no està connectada a la xarxa pública de distribució d'aigua destinada a consum humà. Nogensmenys, l'aigua de consum humà ha de complir els requeriments del Reglament tècnico-sanitari per al subministrament i el control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà de 28 de juliol de 1999 així com de les seves posteriors modificacions.

3. Les instal·lacions de captació d'aigua disposen d'un dispositiu de mesura que permet conèixer la totalitat de l'aigua captada, i per tant consumida. Les dades de consum diari s'emmagatzemen en un registre informatitzat.

4. Tota modificació de les condicions d'alimentació d'aigua de la instal·lació ha de ser autoritzada pel Govern.

13. Condicions tècniques particulars de recollida dels efluents líquids

1. La xarxa de recollida dels efluents ha de separar les aigües pluvials de les aigües contaminades.

2. Els conductes que transporten aigües contaminades per líquids inflamables o susceptibles de ser-ho, han d'estar equipats d'una protecció eficaç contra el perill de propagació de les flames.

3. Les aigües de procés, les aigües de l'àrea d'emmagatzematge d'escòries, les aigües de neteja de sòls, les aigües procedents de les purgues diverses, les aigües de neteja de residus carnis i hospitalaris, són recollides i reutilitzades en el procés industrial.

4. En cas d'impossibilitat, i prèvia autorització del ministeri responsable de medi ambient, es poden efectuar altres modalitats de funcionament, respectant en tot cas, els requeriments que fixa el Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic.

14. Condicions tècniques particulars de tractament i d'abocament d'aigües

1. Els efluents líquids que poden ser abocats pel Centre de Tractament Tèrmic de Residus són els següents:

Les aigües residuals sanitàries procedents de la zona administrativa, i únicament aquestes, s'han d'abocar a la xarxa d'aigües residuals existent.

Les aigües pluvials d'escolament sobre el vial exterior situat a la part frontal de la zona de descàrrega i recepció de residus, s'han d'abocar al canal del Cuc, després de passar per una estació de depuració de separació de líquids lleugers del tipus classe I amb zona de coalescència i obturació automàtica,

de talla nominal (TN15), que incorpora un decantador previ d'un volum igual a 1,5 m³.

Les aigües pluvials d'escolament sobre la superfície exterior contigua a la zona del dispositiu d'aerocondensació, s'han d'abocar al canal del Cuc, després de passar per una estació de depuració de separació de líquids lleugers del tipus classe I amb zona de coalescència i obturació automàtica, de talla nominal (TN50), que incorpora un decantador previ d'un volum igual a 5,0 m³.

L'explotador ha d'efectuar els autocontrols i manteniments dels equips de tractament anteriors que defineix el títol VIII de l'ordre ministerial relativa a les prescripcions tècniques per a les estacions de depuració d'habitatges unifamiliars, d'habitatges plurifamiliars, d'edificis de serveis, de centres comercials, de separació de líquids lleugers, de separació de greixos i d'instal·lacions agropecuàries del 20 d'abril del 2005, sense perjudici del que disposa el punt 15 del present document.

2. Després d'abocament indirecte previ -en el primer cas-, i/o directe -en els dos últims-, s'han d'efectuar controls en els punts de mostreig corresponents. Aquests punts de mostreig han d'estar convenientment equipats, han de ser fàcilment accessibles i han de permetre intervencions totalment segures. Segons el que disposen els articles 6 i 15, del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials del 18 de desembre de 1996, són necessàries arquetes de registre prèvies a les estacions de depuració, així com aigües avall d'aquestes i en el punt final previ a l'abocament directe o indirecte, a fi que els serveis d'inspecció i control puguin desenvolupar les seves competències.

3. Amb la finalitat de donar compliment a allò especificat en l'article 25 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus, l'explotador ha de realitzar, com a mínim, els autocontrols definits en el punt 15 del present document.

4. El Centre de Tractament Tèrmic de Residus ha de reciclar tots els líquids, tret dels definits en els apartats anteriors. En

especial, els que provenen del procés, de lixiviat -com ara de la fossa de recepció-, de transvasaments, d'emmagatzematge, de tractament de fums, de refredament d'escòries, de neteja de calderes, de neteja de contenidors de residus sanitaris, entre d'altres, i quan aquests líquids poden per escolament d'aigües pluvials suposar un risc de contaminació per rentat.

5. Es prohibeix qualsevol abocament directe al medi, o indirecte a través de la xarxa pública d'aigües residuals, que no hagi estat definit en l'apartat 1 del present article, sense perjudici del que disposa el punt 22 del present document.

Les aigües residuals que han estat alterades pel qualsevol dels processos industrials del Centre de Tractament Tèrmic de Residus no poden ser abocades. Així mateix, es prohibeixen els abocaments de les substàncies definides en les relacions I i II de l'annex A del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials del 18 de desembre de 1996, sense perjudici del que disposa l'annex III del Reglament relatiu als Centre de Tractament Tèrmic de Residus del 5 de juliol del 2006.

6. Es prohibeix l'establiment d'una connexió directa entre les xarxes de recollida dels efluents que han de ser tractats i el medi receptor, segons el que estableix el punt 6 de l'article 4 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus del 5 de juliol del 2006.

7. En cap cas són admissibles els processos de depuració per dilució.

8. En cas d'incident, cal atènyer-se al que disposa l'article 12 del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció d'aigües superficials, del 18 de desembre de 1996.

15. Autocontrol dels abocaments d'aigües

1. Malgrat que l'article 21 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus especifica que les disposicions relatives als valors límit d'abocament a l'aigua no afecten ni les aigües d'escorrentia que no han entrat en contacte amb els residus ni les aigües residuals domèstiques, i que es tracta d'una

instal·lació que recicla la totalitat de les aigües d'origen industrial, es considera convenient que a partir de la data d'inici del procés de posada en funcionament industrial que es fixa en el punt 23 del present document, l'explotador realitzi com a mínim els autocontrols següents sobre els abocaments d'aigües, a través d'un organisme competent:

En tots els punts d'abocament directes o indirectes, mesures en continu dels paràmetres corresponents al cabal, a la temperatura i al pH.

En tots els punts d'abocament directes o indirectes, mesures amb una freqüència mensual dels sòlids en suspensió (MES), de la demanda química d'oxigen (DQO), dels metalls (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni, i Zn), dels fluorurs, dels CN lliures, dels hidrocarburs totals, i dels AOX.

En tots els punts d'abocament directes o indirectes, mesures amb una freqüència semestral de les dioxines i dels furans.

2. En el cas que l'explotador vulgui efectuar un abocament excepcional d'aigües altres que les aigües d'escorrentia que no han entrat en contacte amb els residus o altres que les aigües residuals domèstiques, ha de realitzar, a través d'un organisme competent, l'anàlisi dels paràmetres esmentats anteriorment abans de l'abocament sobre un mostreig instantani i obtenir l'autorització prèvia del ministeri responsable de medi ambient. L'abocament només es pot fer efectiu si es respecten els valors límit establerts en l'annex III, i les especificacions de l'article 17 del Reglament relatiu a centres de tractament tèrmic de residus.

3. Així mateix, l'explotador ha de posar en marxa un programa de vigilància de l'impacte ambiental als voltants de la planta, relatiu a la vigilància de les aigües superficials, per tal de garantir els nivells definits per l'annex I del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996, necessaris per garantir la vida piscícola.

Aquest programa de vigilància de les aigües superficials ha d'incloure, com a mínim, controls mensuals de les aigües

del canal del Cuc, aigües amunt i aigües avall, dels punts d'abocament del Centre de Tractament Tèrmic de Residus, mitjançant anàlisi dels paràmetres definits per l'annex I del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996.

16. Requisits d'abocament de les aigües

1. Malgrat que l'article 21 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus especifica que les disposicions relatives als valors límit d'abocament a l'aigua no afecten ni les aigües d'escorrentia que no han entrat en contacte amb els residus ni les aigües residuals domèstiques, i que es tracta d'una instal·lació que recicla la totalitat de les aigües d'origen industrial, es considera convenient que a partir de la data d'inici del procés de posada en funcionament industrial que es fixa en el punt 23, i sense perjudici del que disposa l'article 11 del present document, els fluxos que s'autoritzen per a l'abocament de les aigües són els que es defineixen en els apartats següents.

2. Per l'abocament indirecte a la xarxa pública d'aigües residuals

Un cabal no superior a 10 equivalents-habitant, que correspon com a màxim a un cabal mitjà de 2,0 m³/d, és a dir 0,083 m³/h, i un cabal punta de 0,25 m³/h.

Unes concentracions inferiors o iguals a les definides en els punts 4 a 17 de l'annex III del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus, del 5 de juliol del 2006.

El pH de les aigües ha d'estar comprès entre 6,5 i 8,5.

Sense perjudici del que estableixen els punts anteriors, unes concentracions inferiors o iguals a les definides per l'annex B del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996.

3. Per a l'abocament directe a les aigües superficials, provinent de l'estació de depuració de separació de líquids lleugers de talla nominal (TN15):

Un cabal no superior a 54 m³/h.

Unes concentracions inferiors o iguals a les definides en l'annex III del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus, del 5 de juliol de 2006, sense perjudici del que estableix el punt c de l'article 25 del mateix Reglament.

Sense perjudici del que estableix el punt anterior, unes concentracions inferiors o iguals a les definides per l'annex C del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996.

El pH de les aigües ha d'estar comprès entre 6,5 i 8,5.

4. Per a l'abocament directe a les aigües superficials, provinent de l'estació de depuració de separació de líquids lleugers de talla nominal (TN50):

Un cabal no superior a 180 m³/h.

Unes concentracions inferiors o iguals a les definides en l'annex III del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus, del 5 de juliol del 2006, sense perjudici del que estableix el punt c de l'article 25 del mateix Reglament.

Sense perjudici del que estableix el punt anterior, unes concentracions inferiors o iguals a les definides per l'annex C del Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials, del 18 de desembre de 1996.

El pH de les aigües ha d'estar comprès entre 6,5 i 8,5.

5. Tot abocament directe o indirecte, que pugui afectar negativament les aigües subterrànies, està prohibit.

17. Alçada de la xemeneia i velocitat dels gasos

L'evacuació dels gasos de combustió a l'atmosfera s'efectua per una xemeneia d'alçada almenys igual a 51,30 metres referits al nivell 0 de l'indret (cota 1175,2 AGA)

La velocitat dels gasos a l'atmosfera en marxa contínua nominal ha de ser almenys de 12 m/s.

18. Plataforma de mesura i localització dels punts de mostreig o de mesura

Per tal de poder determinar la composició i el cabal dels gasos de combustió emesos a l'atmosfera, s'ha d'implantar una plataforma de mesura fixa sobre la xemeneia o sobre un conducte de la instal·lació de tractament dels gasos. Les característiques d'aquesta plataforma han de permetre respectar totes les prescripcions de les normes europees i andorranes, en particular pel que fa a les característiques de les seccions de mesura. Aquesta plataforma ha de permetre, principalment, implantar punts de mesura en una secció les característiques de la qual permetin fer mesures representatives de manera que la velocitat no estigui sensiblement alentida per salts o obstacles situats més a baix i que l'efluent sigui suficientment homogeni. Aquests punts s'han de condicionar perquè siguin fàcilment accessibles i permetin intervenir-hi amb tota seguretat. També s'han de prendre totes les disposicions possibles per facilitar la intervenció d'organismes exteriors quan ho demani el ministeri responsable del medi ambient.

La localització dels punts de mesura consten en el projecte constructiu, plànols núm. ORD04-MAN0347-21C i VIN AA 10 35 004 C del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial.

A fi de millorar els mesuraments puntuals a la xemeneia i per a evitar possibles interaccions entre els mesuraments continus i puntuals, l'explotador ha de augmentar la distància entre els punts de mostreig continus i puntuals, després d'aprovació del projecte corresponent pel ministeri responsable del medi ambient i abans de les proves d'obtenció del certificat QAL 2 i les mesures puntuals obligatòries, de forma que sigui compresa entre 3,8 i 4,2 metres.

19. Gestió dels residus procedents del procés d'incineració

El nivell de rendiment de la planta ha de ser suficient perquè es puguin valoritzar la totalitat de les escòries generades; en concret, un 90% hauran de ser valoritzables directament o amb tractament mecànic d'adequació consistent en un desferrallatge magnètic, un tamisatge

amb malla de 60mm i una trituració del rebuig del tamisatge, o sistema similar; el 10 % restant haurà de ser valoritzable després d'un procés de maturació. La instal·lació no podrà produir escòries no valoritzables. En conseqüència, les escòries compliran com a mínim els nivells definits en el quadre següent:

Qualitat de les escòries		
Categoria	Valoritzable directament	Per maturació
Taxa d'incrementats (%) (1)	< 3	< 3
Fracció soluble (%) (2)	< 5	< 10
Potencial contaminant per paràmetre	mg/kg	mg/kg
Hg	< 0,2	< 0,4
Pb	< 10	< 50
Cd	< 1	< 2
As	< 2	< 4
Cr6	< 1,5	< 3
SO4	< 10.000	< 15.000
COT	< 1.500	< 2.000

(1) El percentatge d'incrementats s'entén en comparació del pes sec de la mostra.

(2) la fracció soluble i els metalls són buscats per lixiviació (norma NF X31-210); els resultats són descrits a partir del pes sec de la mostra d'escòries considerada.

Els residus s'han d'emmagatzemar separatament abans d'utilitzar-los o d'eliminar-los, en condicions que no presentin riscos de contaminació (prevenició dels lixiviats causats per aigües de pluja, de la contaminació de les aigües superficials i subterrànies, de la dispersió pel vent i de les olors) per a les poblacions veïnes i el medi ambient. Sobretot s'han de refredar les escòries i procedir a extreure el material fèrric abans de l'emmagatzematge. Els emmagatzematges temporals, abans del reciclatge o de l'eliminació dels residus perillosos, s'han de fer en cubetes de retenció estanques i han d'estar protegits de les aigües de pluja.

L'emmagatzematge dels residus perillosos produïts per la planta s'ha de fer en instal·lacions autoritzades en el projecte constructiu per a aquest efecte.

Per als altres residus, excepte per als metalls extrets de les escòries, les condicions d'eliminació tenen en compte principalment la fracció soluble i les concentracions de metalls pesants en els lixiviats d'aquests residus, mesurades segons les normes vigents.

La periodicitat del control per als residus procedents de la depuració dels fums és trimestral i a de permetre la compatibilitat amb el procediment de eliminació que es pretén efectuar.

Almenys un cop al mes, han de efectuar-se controls per conèixer la caracterització de les escòries, especialment la concentració de carboni orgànic total o la pèrdua al foc i s'ha de definir un pla de seguiment d'aquest paràmetre.

El transport dels residus de la incineració entre el lloc de producció i el lloc d'utilització o d'eliminació s'ha de fer de manera que s'impeixi qualsevol dispersió pel vent de material, principalment en el cas dels residus pulverulents.

L'explotador ha de poder justificar l'eliminació de tots els residus i ha de tenir una descripció precisa i una quantificació de tots els residus generats per les seves activitats.

El gestor del Centre de Tractament Tèrmic ha de portar una comptabilitat precisa de les quantitats de residus d'incineració produïts, i ha de distingir principalment:

- a) les escòries,
- b) els metalls ferrosos extrets de les escòries,
- c) si n'hi ha, els metalls no ferrosos extrets de les escòries,
- d) els residus procedents de la depuració dels fums de la incineració, entre els quals partícules i cendres volàtils barrejades o per separat; cendres sota caldera; residus de filtració procedents de la depuració dels fums; residus líquids aquosos procedents de la depuració dels fums i altres residus líquids aquosos tractats fora de la planta; residus secs procedents de la depuració dels fums; catalitzadors usats procedents per exemple de l'eliminació dels òxids de nitrogen; carbó actiu usat procedent de la depuració dels fums.

Si no hi pot haver un emmagatzematge específic per a alguns dels residus esmentats més amunt, l'explotador ho ha d'assenyalar i ha d'indicar en la comptabilitat la naturalesa d'aquests residus. Ha de fer un seguiment de l'evolució dels

fluxos produïts d'acord amb les quantitats de residus incinerats.

De forma particular, per a cada residu perillós, l'explotador estableix una fitxa d'identificació del residu que assenyala els elements següents:

- El codi i la denominació del residu.
- El procediment de fabricació d'on prové el residu.
- El condicionament.
- El tractament d'eliminació previst.
- Les característiques físiques (aspecte físic i constants físiques del residu), la composició química (composició orgànica i mineral).
- Els riscos que presenta.
- Les reaccions possibles amb altres matèries.
- Les regles o observar per combatre un eventual sinistre o una reacció no desitjada.

Aquestes fitxes d'identificació del residu i les seves diferents posades al dia, els resultats dels controls efectuats, les observacions efectuades sobre el residu, els albarans de seguiment dels residus segellats pels centres d'eliminació i/o valorització es reuneixen en un arxiu sense limitació de temps.

Per a cada lliurament de residus perillosos, les informacions que es detallen a continuació es consignen en un document de forma adaptada (registre, fitxa de lliurament..) conservat per l'explotador:

- Codi i denominació del residu
- Quantitat lliurada
- Data de lliurament
- Nom de la societat de lliurament
- Destinació del residu
- Naturalesa de l'operació d'eliminació o de valorització

L'explotador organitza, per un procediment escrit, la col·lecta i eliminació dels diferents residus generats per l'establiment.

20. Xarxa interior i exterior

L'explotador ha presentat al Govern un esquema de tota la xarxa interior i exterior de canalitzacions de fluids perillosos o insalubres i de recollir efluent contaminats o susceptibles de ser-ho que es posa al dia regularment, en particular després de cada modificació im-

portant, i en tot cas i com a mínim una vegada a l'any. Aquest esquema es posa a disposició del Govern, de la Comissió d'Informació i Vigilància del Centre de Tractament de Residus i, en particular, dels serveis d'incendis i socors.

21. Reserves de productes

L'explotador ha de disposar de reserves suficients de productes o consumibles utilitzats regularment o fins i tot ocasionalment per assegurar la protecció del medi ambient i de la salut de les persones.

El ministeri responsable del medi ambient autoritza la llista de reserves de què ha de disposar el Centre de Tractament Tèrmic per assegurar la protecció del medi ambient i la salut de les persones i que ha estat comunicada per l'explotador.

22. Productes perillosos

La naturalesa i els riscos que presenten els productes perillosos en l'establiment han de ser coneguts per l'explotador i les persones que els manipulen. L'establiment ha de disposar de fitxes de seguretat a disposició del personal. Les quantitats dels productes perillosos estan limitades a l'estrictament necessari per a l'explotació normal.

En cada instal·lació o lloc d'emmagatzematge (reservoris, bidons, magatzems...), la naturalesa i la quantitat de productes perillosos presents s'han de saber i han de ser accessibles a cada moment, en particular s'ha de garantir l'etiquetatge reglamentari.

Els reservoris o recipients que continguin productes incompatibles entre ells no han de ser associats en una mateixa retenció.

L'explotació de les instal·lacions s'ha de fer sota la vigilància, directa o indirecta, d'una o més persones designades nominalment per l'explotador i que tinguin un coneixement de la conducta de les instal·lacions i dels perills i inconvenients dels productes utilitzats o emmagatzemats així com dels procediments emprats.

Hi ha consignes d'explotació escrites que es posen a disposició dels operaris. Aquestes consignes tracten de totes les

fases de les operacions (engegada, funcionament normal, parada curta o prolongada, operacions de manteniment). Estipulen:

la forma d'operar,
la naturalesa i la freqüència dels controls que permeten que les operacions es realitzin de manera segura i sense efectes sobre el medi ambient,
les instruccions de manteniment i de neteja,
les mesures que s'han de prendre en cas de deriva,
els procediments de tramesa de les informacions necessàries per a la seguretat de les operacions que es perllonguen sobre diversos llocs de treball.

S'han d'establir, actualitzar i anunciar en llocs freqüentats pel personal consignes relatives a la prevenció dels riscos. Aquestes consignes han d'indicar en particular:

la prohibició, en funcionament normal, d'aportar foc sota qualsevol forma a les zones d'emmagatzematge dels residus,
les mesures a seguir en cas de fallada d'un sistema de tractament o de depuració,
les mesures a seguir en cas de fuga d'un recipient que contingui substàncies perilloses,
els mitjans a utilitzar en cas d'incendi,
el procediment d'alerta,
els procediments de parada d'urgència.

23. Període de proves

La duració del període de proves s'estableix com a més tard fins al dia 30 de setembre, en què s'iniciarà el procés de funcionament industrial. L'explotador comunicarà al ministeri responsable de medi ambient l'inici d'aquest procés si s'efectua abans d'aquesta data.

24. Prevenció dels riscos

L'explotador ha d'informar de forma immediata el ministeri responsable del medi ambient dels accidents o incidents que puguin presentar perills o inconvenients per als veïns, per a la salut, per a la seguretat o la salubritat pública, o per a la protecció del medi ambient.

Abans de l'inici del procés de funcionament industrial, l'explotador ha de confeccionar un pla d'autoprotecció i d'emergència contra sinistres per aprovació del Govern que estableixi com a mínim les modalitats d'alerta, la constitució i la formació d'un equip de primera intervenció, les modalitats d'evacuació, les modalitats de lluita contra cada tipus de sinistre, les modalitats d'acolliment dels serveis d'intervenció exteriors, els punts d'intervenció mínims en cas de sinistre pels ginyes de socors, les condicions i els equipaments mínims de prevenció de que ha de disposar.

25. Transmissió informàtica de les dades dels mesuraments

L'explotador del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella ha de trametre les mitjanes des paràmetres següents:

Mesuraments en continu de substàncies (mitjana diària, mitjana sobre mitja hora (100 i 97 %)):

- partícules totals;
- substàncies orgàniques en estat gasós o de vapor expressades en carboni orgànic total (COT);
- clorur d'hidrogen (HCl), fluorur d'hidrogen (HF) i diòxid de sofre (SO₂);
- òxids de nitrogen (NO_x);

Mesuraments continus (mitjana diària, mitjana sobre deu minuts, mitja hora), dins els gasos de combustió de:

- el monòxid de carboni (CO);
- l'oxigen (O₂) i el vapor d'aigua;

Mesuraments en continu (mitjana diària, mitjana sobre deu minuts, mitja hora) dels paràmetres d'explotació següents:

- la temperatura a proximitat de la paret interna
- la concentració d'oxigen,
- la pressió,
- la temperatura,
- el vapor d'aigua dels gasos de sortida.

2. Sense perjudici del que pugui establir la Comissió d'Informació i Vigilància, l'explotador disposa d'un termini

màxim fins al dia 31 de desembre del 2006 per trametre cada trenta minuts de forma automàtica i informàtica al ministeri responsable del medi ambient i a la Comissió, en temps real, les mitjanes dels mesuraments en continu de les substàncies i dels paràmetres d'explotació descrits.

S'entén que les mitjanes dels mesuraments de substàncies s'han de determinar durant el període de funcionament efectiu a partir dels valors mesurats després d'ajustar a les condicions normals de temperatura i de pressió, amb unes concentracions d'oxigen de l'11% en gas sec i de restar-ne l'interval de confiança en un 95% sobre cadascuna d'aquestes mesures.

3. A més de la totalitat de les mitjanes sobre 10 minuts, 30 minuts i diàries segons els llistats definits en el Reglament dels centres de tractament tèrmic de residus, s'han de lliurar les dades sobre 30 minuts de:

data i hora,
el temps de validesa,
el temps de funcionament efectiu,
el cúmul de temps de superació de la substància
el cúmul de temps de superació d'alguna de les substàncies

26. Informació sobre el funcionament de la instal·lació

A més de la documentació exigida en l'article 31 del Reglament relatiu als centres de tractament tèrmic de residus, el gestor del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella ha de disposar d'un sistema automàtic d'avís al ministeri responsable del medi ambient i a la Comissió d'Informació i de Vigilància mitjançant un sms al número de telèfon que s'assigni i un correu electrònic, com a mínim per als casos següents:

en cas d'accident, aturada o avaria tècnica,

en cas d'ultrapassament normatiu d'un dels mesuraments en continu de substàncies i/o paràmetre de funcionament,

en cas d'estar al 50, 75, 90, i 100% del límit de les durades definides a l'article 10 de mateix Reglament,

en cas d'aturada, de manteniment, de calibratge, de senyal fora de rang, d'absència de valor mesurat, de mal funcionament de l'aparell de mesurament,

en cas de tornar a la situació normal per als casos descrits anteriorment,

altres casos en què el ministeri responsable del medi ambient i/o la Comissió d'Informació i Vigilància ho creguin convenient.

27. Comunicació i publicació

El present Decret es notifica a la societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra i es publica al Butlletí Oficial del Principat.

Cosa que es publica per a coneixement general.

Andorra la Vella, 26 de juliol del 2006

P.d. Manel Pons Pifarré
Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial

Altres edictes i avisos

Edicte

Havent transcorregut el període voluntari per fer efectiu el pagament de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques per a l'exercici 2005 segons edicte publicat al BOPA (45/17) de l'1 de juny del 2005.

Es notifica als obligats tributaris de la taxa que es relacionen en l'annex que s'ha iniciat el període de constrenyiment, i que han incorregut en una infracció tributària sancionada amb una multa del 50% de l'import deixat d'ingressar, d'acord amb l'article 14 de la Llei sobre la taxa de titulars d'activitats econòmiques.

Per tal de regularitzar la situació els obligats tributaris han d'efectuar el pagament del deute tributari a les dependències del Servei de Tràmits, edifici administratiu del Govern, carrer Prat de la Creu, núm. 62-64, d'Andorra la Vella.

De conformitat amb l'establert a l'article 124 del Codi de l'Administració, es pot interposar recurs de reposició davant del Govern, en el termini de 13 dies hàbils a comptar de la data de notificació. La interposició del recurs no eximeix del pagament del deute tributari.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 25 de juliol del 2006

Ferran Mirapeix Lucas
Ministre de Finances